

ชีวิตที่ทรงคุณค่า

การ

ที่พวกเราได้ก้าวเข้ามาสู่เส้นทางธรรม ตั้งใจจะมาเป็นนักรบกองทัพธรรมนี้ ถือว่าเป็นความตั้งใจที่ดีมากๆ และดีที่สุดแล้ว เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง เพราะสิ่งนี้หรือภารกิจนี้คืองานที่แท้จริงของเรา เราเกิดมาพร้อมกับภารกิจหน้าที่ที่จะต้องทำกันต่อไป ไม่มีถอยหลังกลับ

ฉะนั้นให้รู้สึกเป็นเกียรติ มีปิติและภาคภูมิใจที่ได้รับหน้าที่นี้ เพราะหน้าที่อันยิ่งใหญ่นี้ เราต้องทำกันไปเป็นทีมจึงจะสำเร็จ

ตราบไต่ที่เรายังไปไม่ถึงจุดหมาย คือที่สุดแห่งธรรม เราก็จะต้องร่วมมือกันต่อไป สานใจกันให้เป็นหนึ่ง ท่วมเทชีวิตจิตใจสร้างบารมีกันให้เต็มที่ บารมีของเราก็จะได้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ บำเพ็ญบารมีให้มากที่สุดเท่าที่เรายังมีเวลาของชีวิตเหลืออยู่ในโลกนี้

การดำรงชีวิตอย่างนี้ถือว่าเป็นชีวิตที่มีคุณค่า สมกับที่

ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ มาพบพระพุทธศาสนา วิชชาธรรมกาย เพราะคุณค่าของชีวิตอยู่ตรงที่ใครจะได้ทุ่มเทสร้างบารมีได้มากกว่ากัน ได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง ฝึกฝนอบรมตนเอง จนกระทั่งสามารถเข้าถึงพระรัตนตรัยในตัวได้

แล้วก็ทำหน้าที่เป็นผู้ให้แสงสว่างแก่โลก เป็นผู้นำบุญ ยอดกัลยาณมิตรนำพาเพื่อนมนุษย์ให้เข้าไปถึงจุดแห่งความสมปรารถนาได้ ให้เขาเข้าถึงความสุขที่แท้จริง สุขอันเกิดจากการได้เข้าถึงพระรัตนตรัยในตัว ได้รู้จักเป้าหมายชีวิตที่แท้จริง

แล้วก็มีกำลังที่จะก้าวเดินต่อไปสู่เป้าหมายนั้นได้ตลอดรอดฝั่ง โดยไม่หวาดหวั่นต่ออุปสรรคใดๆ กระทั่งมีชัยชนะถึงจุดหมายปลายทาง

ใครทำตรงนี้ได้ บุคคลนั้นมีชีวิตที่ทรงคุณค่า เป็นชีวิตของยอดนักสร้างบารมี ยอดนักรบกองทัพธรรมที่เป็นที่พึ่งให้กับชาวโลกได้ เป็นทั้งต้นบุญและต้นแบบให้แก่ชาวโลกและผู้มีบุญที่จะมาสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาต่อไปในอนาคต

เมื่อท่านเหล่านั้นได้มาเห็นแบบอย่างที่ดี ได้ทราบถึงเป้าหมายมโนปณิธานและอุดมการณ์อันสูงส่งนี้ ก็จะยึดถือเป็นเนติแบบแผนในการสร้างบารมีกันต่อไป และจะเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างบารมี เกิดกำลังที่จะทำความดี และ

รักษาความดีรวมทั้งรักษาพระพุทธศาสนาให้คงอยู่คู่โลก
ตลอดไปด้วย

ดังนั้น สิ่งที่เรา กำลังทำอยู่นี้เป็นประโยชน์ต่อโลก
อย่างแท้จริง เราเป็นผู้สถาปนาสิ่งที่ดีงามให้บังเกิดขึ้นกับโลก

เราได้ใช้กายมนุษย์ที่มีอยู่นี้สร้างบารมีชำระกาย วาจา
ใจ ของเราให้สะอาดบริสุทธิ์เพิ่มมากขึ้นทุกๆ วัน ถูกวัตถุประสงค์
ของการเกิดมาเป็นมนุษย์ อานิสงส์ผลบุญอันยิ่งใหญ่ไพศาล
ก็จะบังเกิดขึ้นกับเรา

บุญนั้นยังเป็นที่พึงให้กับเราได้ ในยามคับขัน ยามนั้นบุญ
กุศลที่เราได้สั่งสมอบรมมา และธรรมะที่เราได้ปฏิบัติได้เข้าถึง
จะเป็นที่พึ่งอย่างแท้จริงของเรา

ถึงแม้ตอนนี้เรายังไม่อยากจะจากไป แต่สักวันหนึ่งเรา
ก็ต้องจากโลกนี้ไปอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นเราก็จะต้อง
เตรียมตัวเตรียมใจของเราให้พร้อม เมื่อวันนั้นมาถึง เราก็จะ
ได้ไม่หวั่นไหวในการทำศึกชิงภพ ภพของสุคติ

เพราะฉะนั้น เวลาที่เหลืออยู่เพียงน้อยนิดในโลกมนุษย์
ให้ตั้งใจสร้างความดีกันให้เต็มที่ สร้างให้ได้มากที่สุดเท่าที่เรา
จะสร้างได้

วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

